

INSTRUKCJA OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ **PRZECHOWYWANIE MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO**

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2010 roku, nr 109, poz. 719).

MATERIAŁY NIEBEZPIECZNE POŻAROWO:

- a) gazy palne,
- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 °C),
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- e) materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia,
- h) materiały inne niż wymienione w lit. a—g, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru;

STREFA ZAGROŻENIA WYBUCEM — należy przez to rozumieć przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości.

ZAGROŻENIE WYBUCEM — należy przez to rozumieć możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia.

CZYNNOŚCI ZABRONIONE

- garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu.
- rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze.
- składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu.
- użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta.
- przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - o urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - o linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V.

PODCZAS PRZECHOWYWANIA CIECZY O TEMPERATURZE ZAPŁONU PONIŻEJ 373,15 K (100 °C) W GARAŻACH:

- powierzchni powyżej 100 m² jest dopuszczalne przechowywanie tych cieczy tylko wtedy, gdy są niezbędne przy eksploatacji pojazdu i są przechowywane w jednostkowych opakowaniach stosowanych w handlu detalicznym;
- nie jest dopuszczalne przelewanie paliwa oraz napełnianie nim zbiorników paliwa w pojazdach;
- ciecze powinny być przechowywane w naczyniach metalowych lub innych dopuszczonych do tego celu, posiadających szczelne zamknięcia.

Pomieszczenie, w którym może wytworzyć się mieszanina wybuchowa, powstała z wydzielającej się takiej ilości palnych gazów, par, mgieł lub pyłów, której wybuch mógłby spowodować przyrost ciśnienia w tym pomieszczeniu przekraczający 5 kPa, określa się jako pomieszczenie zagrożone wybuchem.

W pomieszczeniu należy wyznaczyć strefę zagrożenia wybuchem, jeżeli może w nim występować mieszanina wybuchowa o objętości co najmniej 0,01 m³ w zwartej przestrzeni.

Dolna granica wybuchowości (DGW) => stężenie palnego gazu, pary, pyłu lub włókien w powietrzu, poniżej którego nie utworzy się atmosfera wybuchowa.

Górna granica wybuchowości (GGW) => stężenie palnego gazu, pary w powietrzu, powyżej którego nie utworzy się atmosfera wybuchowa.

Minimalna temperatura zapłonu obłoku pyłu => najniższa temperatura gorącej powierzchni, w której najbardziej zapalna mieszanina pyłu z powietrzem ulega zapłonowi w określonych warunkach badania.

Temperatura samozapłonu gazowej atmosfery wybuchowej => najniższa temperatura ogrzanej powierzchni, przy której, w określonych warunkach, może wystąpić zapalenie substancji palnej w postaci mieszaniny gazu lub pary z powietrzem.

GRANICE WYBUCHOWOŚCI / TEMPERATURY ZAPŁONU NIEKTÓRYCH GAZÓW PALNYCH I PAR CIECZY W MIESZANCE Z POWIETRZEM

CYTOWANE ZA „BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY”, NR 11/2015, AUTOR TOMASZ SAWICKI, BIEGŁY SĄDOWY Z ZAKRESU POŻARNICTWA W LEGNICY

NAZWA SUBSTANCJI	GRANICE WYBUCHOWOŚCI		TEMPERATURA ZAPŁONU [°C]	TEMPERATURA SAMOZAPŁONU [°C]
	DOLNA [% OBJĘT.]	GÓRNA [% OBJĘT.]		
ACETON	2,1	13,0	-20	465
ACETYLEN	1,5	82,0	-	300
ALKOHOL ETYLOWY	3,1	20,0	11	425
ALKOHOL METYLOWY	5,5	36,5	11	470
AMONIAK	15,0	28,0	-	650
BENZyna SAMOCHODOWA	0,8	7,6	< 0	230
ETANOL CZYSTY	3,5	15,0	12	363
ETER ETYLOWY	1,6	48,0	-40	160
GAZ ZIEMNY	4,3	15,0	-	200
METAN	4,9	15,4	-	535
PROPAN	2,1	9,5	-	450
SIARKOWODÓR	4,3	45,5	-	290
TERPENTYNA	0,8	6,0	35	253
TLENEK WĘGLA	12,5	75,0	-	480
WODÓR	4,0	75,0	-	500